

A. Norādījumi par laulību. Markus 10:1-12.

- ❖ Farizeji jautāja Jēzum, vai vīram atļauts no savas sievas šķirties (Mk.10:2)? Viņi uzstādīja šo jautājumu, "lai Viņu kārdinātu". Kas tie bija par slazdiem?
- ❖ Jānim tika nocirsta galva par to, ka viņš Hērodam aizrādīja, ka ir šķīries no savas sievas, lai apprecētu sava brāļa sievu (Mt.14:3-4). Farizeji vēlējās Hērodu noskaņot pret Jēzu.
- ❖ Teksts, kurā tika izteikts farizeju apgalvojums, ļaut vīram atlaist sievu par "kādu kauna lietu". Bet viņi arī aizsargāja sievieti, sakot, ka tas viņu "pazemo" un ir "pretīgs" Dievam (5.Moz.24:1-4; Mk.10:5).
- ❖ Rabīna Hillela sekotāji gāja tik tālu, ka atļāva šķirties gandrīz jebkura iemesla dēļ. Tomēr Jēzus skaidri norādīja, ka Dievs jau no paša sākuma ir radījis vīrieti un sievieti, lai tie būtu nesaraujami vienoti, bet var saraut attiecības tikai ar laulības pārkāpšanu (Mk.10:6-12).

B. Norādījumi par bērniem. Markus 10:13-16.

- ❖ Mācekļi uzskatīja, ka Jēzus laiks ir pārāk vērtīgs, lai to veltīgi tērētu bērniem. Jēzus bija sašutis par mācekļu attieksmi (Mk.10:13-14).
- ❖ Bērni Jēzum ir svarīgi. "Jēzus piesaistīja bērnus un pavēl mums: "Laidiet bērnus pie Manis!". Tas ir tā, it kā Viņš teiktu: "Viņi nāks pie Manis, ja jūs viņiem neliegsiet." (EGW. DTG 476).
- ❖ "Kas Dieva valstību nedabū kā bērniņš, tas nenāks tur iekšā." (Mk.10:15).
- ❖ Kā bērns saņem dāvanu, kad tā tiek dāvāta?
- ❖ Viņš neņem vērā, vai to ir pelnījis un vai viņam par to ir jāmaksā. Viņš vienkārši izstiep rokas un ņem to ar plašu smaidu. Tāpat arī mums jāpieņem lielā Dieva valstības Dāvana.

C. Norādījumi par prioritātēm. Markus 10:17-31.

- ❖ Aizkustināts par to, kā Jēzus runāja ar bērniem un kā Viņš stāstīja par ieiešanu Valstībā, kāds bagāts jauneklis aizskrēja pie Jēzus, lai lūgtu sīkākus norādījumus par to, kā iemantot mūžīgo dzīvi (Mk.10:17).
- ❖ Jēzus mīlēja šo jaunieci, kurš patiesi ticēja, ka pilda visus baušļus. Tomēr Viņš mudināja viņu ievērot pirmo no tiem. Viņa Dievs bija viņa bagātība. Viņam tā bija jāatstāj un pilnībā jāseko Jēzum (Mk.10:21).
- ❖ Svarīgi, Dieva Valstībai cilvēka sirdī jāieņem visaugstākā vieta, augstāk par uzticību jebkurai zemes valstībai. Jēzus uzsver, ka Viņš grib būt Kungs pār mūsu dzīvi.
- ❖ Būsim skaidrībā par savām prioritātēm. Ja Dievs ir mūsu prioritāte, tad Viņš mums dos mūžīgo dzīvību. "Cilvēkiem tas neiespējams, bet ne Dievam, jo Dievam visas lietas iespējamās." (Mk.10:27).

D. Norādījumi par vadību. Markus 10:32-45.

- ❖ Jēkabs un Jānis gribēja būt pārliecināti, ka viņi būs tuvu Kungam, kad Viņš valdīs (Mk.10:35-37).
- ❖ Jēzus tikko bija teicis, ka Viņš tiks nodots, sodīts, izsmiets, šaustīts, apspļaudīts, un nogalināts (Mk.10:32-34). Vai tad Cebedeja dēli neko nesaprata?
- ❖ Pēc viņu lūguma Jēzus atgādināja viņiem, kāda būs mācekļības cena, ka viņiem būs jācieš kā viņu Kungam (Mk.10:38-39).
- ❖ Tam, kurš vēlas būt liels Valstībā, ir jāatdarina Ķēniņš: "Jo Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet lai kalpotu" (Mk.10:45).

E. Norādījumi par Viņa misiju. Markus 10:46-52.

- ❖ Bartimejs sāka saukt un brēkt, lai viņu kādi sadzirdētu, tur bija tādi, kas gribēja viņu apklusināt (Mk.10, 46-48).
- ❖ Tad Jēzus apstājās un sacīja: "Ataiciniet viņu." Tie viņu ataicināja un teica: "Turi drošu prātu, celies, Viņš tevi aicina!" (Mk.10:49), Viņš ātri piecēlās, nometis apmetni, cēlās, nāca pie Jēzus, ar domu, ka tiks dziedināts (Mk.10:50). Jēzus nevienu nekad neatmet.
- ❖ Kad tika dziedināts, viņš sekoja Jēzum (Mk.10:52). Viņš Jēzum jau ticēja pirms dziedināšanas. Viņš ticībā Viņā saskatīja Mesiju, Izraēla Ķēniņu (Mk.10:47).
- ❖ Līdz tam Jēzus bija apklusinājis visus, kas vēlējās atzīt Viņu par Mesiju vai izteica vēlmi padarīt Viņu par Ķēniņu. Bet tā tas nebija ar Bartimeju.
- ❖ No šī brīža Jēzus ļāva atklāti Viņu pasludināt par Mesiju. Viņa laiks bija pienācis. Viņa misija tuvojās kulminācijai un noslēgumam.